ντάς το ως «κίνημα τζαμπατζήδων», έχει δημιουργήσει ήδη «ειδικό σώμα ελεγκτών», το λεγόμενο «Σώμα Ελεγκτών Κομίστρου», το οποίο θα συνεργάζεται με την αστυνομία και την εφορία!. Ωστόσο, ούτε οι σχεδιασμοί αυτοί πρέπει να μας φοβίσουν. Αντίθετα, θα πρέπει να μας εξοργίζουν ακόμη περισσότερο και να μας κάνουν ακόμα πιο αποφασιστικούς. Επίσης, μόλις αντιλαμβανόμαστε την παρουσία ελεγκτή θα πρέπει να συμπαραστεκόμαστε στους συμπολίτες μας που δεν έχουν εισιτήριο και να αποτρέπουμε το κόψιμο προστίμων, κάτι που θα είναι εφικτό, μέσα από μια άμεση, δυναμική και όσο το δυνατό πιο μαζική διαμαρτυρία. Μία τέτοια στάση από την πλευρά μας, άσχετα με το εάν εμείς έχουμε ή όχι εισιτήριο, προς το συνεπιβάτη μας που πιθανότατα αντικειμενικά δεν του περισσεύουν χρήματα για εισιτήριο, αποτελεί καίριο ζήτημα αξιοπρέπειας και κοινωνικής αλληλεγγύης τον καιρό της έξαρσης της ανεργίας και της οικονομικής δυσπραγίας, που για ολοένα και περισσότερους ακόμα και η κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών διαβίωσης δεν είναι εφικτή.

8. *Δεν είναι παράνομο όμως να μην πληρώσω εισιτήριο;*

Όταν η επίθεση που δεχόμαστε είναι τόσο αβυσσαλέα, που καταπατά όχι απλά τα όρια της νομιμότητας, αλλά και αυτά της απλής κοινής λογικής, όπου η συνδικαλιστική δράση και η δυναμική διεκδίκηση των εργατικών δικαιωμάτων εξισώνεται με τρομοκρατική ενέργεια και διώκεται με τον (αναβαθμισμένο πλέον) τρομονόμο(!), όπου η μία απεργία μετά την άλλη κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές, καταλύοντας στην πράξη και το πιο ισχυρό «νόμιμο» μέσο αγώνα των εργατών, με ποια λογική θα μείνουμε πιστοί σε μια νομιμότητα την οποία καταπατούν κατάφωρα αυτοί οι ίδιοι που μας την έχουν επιβάλει;

Η ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ
και ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΜΜΜ

και βέβαια…
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ!!!
(και αν τελικά χρησιμοποιήσουμε εισιτήριο, δεν παραλείπουμε να παραδί-δουμε το χρησιμοποιημένο και σε ισχύ εισιτήριο σε όποιον εισέρχεται σε κάποιο μέσο ή και να το λαμβάνουμε από όποιον μας το δίνει)

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ…

τόσο στα ΜΜΜ όσο και σε κάθε άλλο πεδίο της ζωής μας
όπου εκδηλώνεται η επίθεση των «από πάνω»

8 ΑΠΛΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
και 8 ΑΠΛΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

και κάποια σχόλια στο πλαίσιο του αγώνα
επιβατών κι εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς

Την ώρα που μειώνεται το πραγματικό μας εισόδημα, μέσα από τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, τις αυξήσεις στους φόρους και την όξυνση της ακρίβειας και της ανεργίας…

… έρχεται (ως αναπόσπαστο μέρος της συνολικής επίθεσης που δεχόμαστε) και η αύξηση στις τιμές των εισιτηρίων στα ΜΜΜ και το ευρύτερο σχέδιο «εξυγίανσης» αυτών.

Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα, ως επιβάτες στα ΜΜΜ δεν έχουμε παρά να αντιδράσουμε άμεσα και δυναμικά.

Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Ηλιούπολης

askilioupolis.espivblogs.net - ask_ilioupolis@espiv.net

Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας !

1. *Αν δεν πληρώσω εισιτήριο, πώς θα καλυφθεί το κόστος των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς;*

Η μετακίνηση δεν είναι εμπόρευμα, αλλά κοινωνική ανάγκη και πρέπει να παρέχεται σε όλους μας χωρίς αποκλεισμούς, όπως το νερό, η υγεία, το πράσινο, ο αέρας που αναπνέουμε κτλ. Δεν θα πληρώσουμε για όσα πρέπει να μας παρέχονται δημόσια και δωρεάν (στο σημερινό καθεστώς μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό, χωρίς αυτό βέβαια να συνεπάγεται και επιπλέον φόρους εις βάρος των πολιτών). Δεν τους χρωστάμε, μας χρωστάνε. Αν και, πέρα από την πεποίθησή μας ότι έχουμε πληρώσει ήδη αρκετά, η αλήθεια είναι ότι πλέον πολλούς από εμάς «δεν μας παίρνει και οικονομικά» να καταβάλλουμε το αντίτιμο του εισιτηρίου, τόσο του αυξημένου όσο και του παλιότερου.

2. *Μα, καλώς δεν επιχειρείται εξυγίανση των ΜΜΜ, προκειμένου να αναβαθμιστούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες;*

Αν είσαι υποχρεωμένος να αλλάξεις δύο συγκοινωνίες για να φτάσεις στο κέντρο, κάτι που έχουμε βιώσει κι εδώ με το πετσόκομμα των δρομολογίων του 237 και του 206, με τη συγχώνευση του 208 (…και να πληρώσεις και ακριβότερα βέβαια), αν είσαι υποχρεωμένος να μπεις στο μετρό παρ' όλο που μπορεί να μην επιθυμείς κάτι τέτοιο, αν ο ιδιότυπος αυτός αποκλεισμός των γειτονιών μας από την υπόλοιπη Αθήνα ονομάζεται «εξυγίανση», τότε όχι, δεν θέλουμε ούτε εξυγίανση ούτε εξορθολογισμό. Άλλωστε, το σχέδιο αυτό δεν εστιάζει καθόλου σε βασικές αιτίες δημιουργίας των ελλειμμάτων στις δημόσιες συγκοινωνίες, όπως είναι η υποχρηματοδότηση και η πληθώρα των οφειλών προς τα δημόσια ΜΜΜ από την πλευρά του κράτους.

3. *Δεν θα ήταν καλύτερο να ιδιωτικοποιηθούν τα ΜΜΜ;*

Μέσα από τη λεγόμενη εξυγίανση αυτό ακριβώς είναι που επιχειρείται… Μέσω της αύξησης του εισιτηρίου, των απολύσεων, των περικοπών σε μισθούς και της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων επιχειρούν να δημιουργήσουν ένα ελκυστικό πακέτο για όσους επιθυμούν να επενδύσουν στο πεδίο αυτό. Έτσι, οι γραμμές που δεν είναι κερδοφόρες θα αντιμετωπιστούν ως άγονες και θα κοπούν εντελώς, ανεξάρτητα από τις ανάγκες των επιβατών. Όλος ο σχεδιασμός θα περιστρέφεται γύρω από το κέρδος, με αποτέλεσμα να κερδίζουν ακόμα περισσότερα κάποιοι λίγοι ιδιοκτήτες και να περιστέλλονται ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα των εργαζομένων. Να μην τους χαρίσουμε όλα όσα κατακτήθηκαν με αγώνες μόνο και μόνο για να αυξήσουν κι άλλο τα κέρδη τους.

4. *Και τι ακριβώς εννοείτε «κοινός αγώνας εργαζομένων-επιβατών»;*

Προσπαθούν να μας στρέψουν το έναν ενάντια στον άλλο. Όμως δεν φταίνε οι εργαζόμενοι για τις αυξήσεις στα εισιτήρια, ούτε για τις περικοπές στα δρομολόγια. Και φυσικά δεν φταίνε οι επιβάτες που δεν πληρώνουν εισιτήριο για τις απολύσεις και τις περικοπές στους μισθούς των εργαζομένων. Κανείς από αυτούς δεν δημιούργησε τα ελλείμματα. Και οι δυο τους όμως καλούνται να πληρώσουν γι' αυτά. Τόσο οι εργαζόμενοι στα ΜΜΜ όσο και οι επιβάτες πρέπει να δράσουμε συλλογικά, τόσο γιατί το θέμα αφορά τις ζωές όλων μας όσο και γιατί είναι μια πραγματικότητα ότι η σύνδεση των αγώνων αυτών ενισχύει τη θέση μας απέναντι στους σχεδιασμούς τους.

5.*Τους εργαζόμενους στα ΜΜΜ τους ρωτήσατε αν θέλουν τη συμπαράστασή σας;*

«Εμείς οι εργαζόμενοι στην ΕΘΕΛ δηλώνουμε τη συμπαράστασή μας στους πολίτες που αγωνίζονται ενάντια στην αύξηση των εισιτηρίων και των καρτών. (…) ο δικός μας απεργιακός αγώνας και ο αγώνας των επιβατών ενάντια στην αύξηση του εισιτηρίου και τη διάλυση των δημόσιων συγκοινωνιών είναι κοινός αγώνας»
[Απόσπασμα από ψήφισμα αλληλεγγύης της Γενικής Συνέλευσης των εργαζομένων στην ΕΘΕΛ]

6. *Μα και ο ελεγκτής δεν είναι εργαζόμενος που πρέπει να κάνει τη δουλειά του;*

Όσοι από τους ελεγκτές επιμένουν να διαχωρίζουν τους επιβάτες σε επιθυμητούς και μη επιθυμητούς, σε νόμιμους και παράνομους, αποκλείοντας στην πράξη τη δυνατότητα μετακίνησης σε όποιον δεν μπορεί να αντεπεξέλθει οικονομικά, θα πρέπει να μας βρουν απέναντί τους. Αν, αντίθετα, κατανοούν το δίκιο του αγώνα αυτού και θέλουν να βρεθούν στο πλευρό των αγωνιζόμενων επιβατών, δεν έχουν παρά να κάνουν λευκή απεργία, αρνούμενοι να κόψουν πρόστιμα σε όσους δεν έχουν εισιτήριο.

7. *Και άμα μπει ελεγκτής και θελήσει να μου κόψει πρόστιμο;*

Υπενθυμίζουμε ότι οι ελεγκτές δεν είναι αστυνομικοί, δεν έχουν δικαίωμα να εξακριβώσουν τα στοιχεία μας ούτε βέβαια να μας κρατήσουν παρά τη θέλησή μας. Το χειρότερο που μπορεί να συμβεί είναι να αναγκαστούμε να κατεβούμε από το λεωφορείο. Βέβαια, η κυβέρνηση, τρομοκρατημένη από τις διαστάσεις που παίρνει η πρακτική μη επικύρωσης εισιτηρίων και μπλοκαρίσματος της λειτουργίας των ακυρωτικών μηχανημάτων, εκτός του να προσπαθεί να διαβάλει το κίνημα που αναπτύσσεται χαρακτηρίζο-